

Η σύνεση του Χριστού (Λουκ ι 25-37)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ιωήλ Φραγκάκος (Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας)

«Είπεν ουν αυτώ ο Ιησούς· πορεύου και συ ποίει ομοίως»

Κατά τη διάρκεια της δημόσιας τριετούς δράσεως του Κυρίου, «λογοποιεί τινες αθυροστομείν ειωθότες» (άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας), δηλ. άνθρωποι κουτσομπόληδες που είχαν συνηθίσει να λέγουν αθυροστομίες, διέδιδαν εις βάρος Του τα ακόλουθα: Έλεγαν πως ο Χριστός περιφρονεί το Μωσαϊκό Νομό, «καινά δε αυτός εισφέρει διδάγματα», δηλ. καινούργια διδάγματα εισάγει στο βίο των ανθρώπων. Γι' αυτό έρχεται ο σημερινός νομικός του Ευαγγελίου και προσπαθεί να παρασύρει τον Ιησού σε κάποια συζήτηση, από την οποία θα επιτύγχανε δύο πράγματα, θα έκανε το Χριστό να ομολογήσει πως ο Νόμος του Μωυσή είναι παρωχημένος, ενώ ο υποτιθέμενος δικός Του είναι σωστός. Αγνοούσε πως ο νομοθέτης και της Παλαιάς και της Καινής είναι ο ίδιος ο Χριστός. Ας παρακολουθήσουμε, λοιπόν, τη συνετή συμπεριφορά του Κυρίου απέναντι στο νομικό. [\(περισσότερα...\)](#)